

Mariannum

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník VII./2015

Číslo 43

POZNÁVANIE CIRKVI

Ozývam sa vám priamo z našej farskej púte do Ríma a tento úvodník píšem v autobuse, keď sa presúvame na ďalšie pútnické miesto - Lanciano, kde sa stal eucharistický zázrak. Je piatok, deň pokánia - kántrový deň. Myslíme aj na poďakovanie za úrodu v týchto našich horúcich dňoch, ktoré tu máme. Ale to hlavné, o čo by som sa chcel s vami podeliť je prežívanie a poznávanie našej katolíckej Cirkvi na miestach, kde je jej centrum. Na jednej strane hierarchické centrum, na strane druhej - pútnické centrum. Prvé tri dni sme prežívali naše chvíle v Ríme - večnom meste, Vatikáne - sídle Sv. Otca. Mali sme možnosť vidieť veľkoleposť našich štyroch hlavných bazilik, dotknúť sa obrovských stĺpov, na ktorých stoja, vidieť v nich relikvie tak svätých apoštolov ako aj napr. Ježišových jasličiek. Mali sme možnosť žasnúť nad veľkoleposťou architektúry, obrovskými investíciami pre oslavu Boha a uvedomovanie si Jeho veľkosti. Ale mali sme možnosť aj zažiť Sv. Otca Františka na papamobile takých 10-15 metrov od nás. Byť medzi všetkými tými ľuďmi, ktorí tam boli za tým istým účelom ako my. Mali sme možnosť stretnúť naše ozbrojené zložky, ktoré boli už na svojej 10. púti vo večnom meste. A mali sme možnosť stretnúť nášho prakticky rodáka, ktorý má pôvod v Čemernom - kňaza

Petra Smuteloviča, ktorý teraz pôsobí vo Vatikáne na kongregácii pre náuku viery a ktorý nám venoval svoj vzácny čas, pripravil nám krásnu prehliadku na miestach, kde sa prakticky nikto nedostane a vysvetlil nám nádherne celú históriu Vatikánu od apoštolských čias. Je to obraz cirkvi, na ktorú môže byť človek hrdý. Potom sme sa presunuli na sväté schody, po ktorých kráčal Ježiš k Pilátovi a my sme po nich išli na svojich kolenách. Mali sme možnosť vidieť relikvie sv. kríža nášho Pána, klince, drevo, trne... Vidieť a počuť, že toto všetko stojí na obeti Ježiša - nášho zakladateľa. No a mali sme možnosť byť aj pri svätcovi našich čias - pátrovi Piovi v San Giovanni Rotondo, ktorý nasledujúc Ježiša až do krajnosti skrz aj stigmy vyprosival všetkým ľuďom Božie milosti uzdravenia duše alebo tela. No a práve odchádzame z Mont S. Angelo - z vrchu sv. archanjela Michala, ktorý je známy zjavením archanjela Michala, ktorý vo svojom boji proti diablu neustáva nikdy a nás pozýva byť s ním. Vidíme Cirkev krásnu skrz jej stavebné monumenty, ale aj Cirkev trpiacu skrz jej svätých, či Cirkev bojujúcu skrz Božích služobníkov anjelov. Vďaka Bohu zatiaľ za všetko. Verím, že keď budete čítať tento úvodník, budeme všetci šťastlivo doma a budeme si môcť mnohé veci povedať osobne. Dovtedy chceme byť naďalej pútnikmi, ktorí v pohode, ale aj v nepohode putujú po svätých miestach našej Cirkvi.

(Marek Kunder)

Boh počúva naše srdce

schopné zapáliť nás láskou než jasná a presná vedomosť z rozumového hľadiska. Ján z Kríža sa krásne vyjadruje: „Viera, v ktorej milujeme Boha bez toho, aby sme mu

rozumeli.“

VIERA, KTORÁ OTVÁRA KAŽDÉ SRDCE.

DOTKNÚŤ SA BOHA

Medzi piatimi zmyslami, ktoré máme k dispozícii, sa ako prvý, už v materskom lone, rozvíja hmat a stojí pri zrode všetkých ostatných. Nie je taký bohatý ako niektoré druhé zmysly, ako zrak so všetkou rozmanitosťou obrazov, farieb, ktoré môžeme pozorovať či sluch s pestrosťou zvukov, zafarbenia tónov, melódii. Je prvoradejší, podstatnejší pre život a komunikáciu. A najmä, má výhodu, ktorú nemajú iné zmysly: vzájomnosť. Nemôžeme sa predsa dotknúť nejakého predmetu bez toho, aby sa on nedotkol nás, zatiaľ čo vidieť môžeme bez toho, aby videli nás, a počuť bez toho, aby nás počuli. Kontakt, ktorý vytvára hmat, je intímnejší a bezprostrednejší než prostredníctvom iných zmyslov. Je to zmysel jednoty par excellence. Podobne pre vieru je charakteristická istá chudoba – veriť nie je celkom to isté, čo vidieť ani chápať, ani cítiť, no je tým najživotodarnejším v duchovnom živote. Vierou sa môžeme tajomne, no skutočne „dotknúť Boha“ a nechať sa dotknúť ním, vytvoríť s ním intímnu jednotu a nechať sa postupne pretvoriť jeho milosťou. Viera praktizovaná v osobnej modlitbe nám dáva o Bohu poznanie, ktoré zostáva nejasné, tajomné, presahujúce všetko očakávanie. Viera neuspokojí celú našu ľudskú zvedavosť. Samozrejme, dáva zmysel všetkému, čo prežívame, no neodpovedá celkom na všetky naše otázky. Ale paradoxne, poznanie, ktoré nám sprostredkuje o Bohu, je omnoho viac

Viera je čosi úžasné a my dostatočne neocceňujeme jej dôležitosť a silu. Je to pokorná, často skrytá skutočnosť, tajná dispozícia srdca a vôle, jednoduché priľnutie k Božiemu slovu a príslubom v postoji podriadenia sa a dôvery. No len tento pokorný skutok nás postupne približuje ku všetkému bohatstvu Božieho tajomstva. Ježiš v evanjeliu toľko trvá na význame a sile viery. Všetky naše nedostatky sa tak či onak odvíjajú od nedostatku viery a nie je nič naliehavejšie ani plodnejšie, než rásť vo viere. Ľudovít Márie Grignon z Montfortu v knihe O pravej úcte k Panne Márii ponúka zasvätenie sa Panne Márii ako účinnú cestu svätosti, založenú na nasledovnom poznaní: ak sa celkom odovzdáme Márii, ona sa celá odovzdá nám a podelí sa s nami o milosti, ktoré dostala od Všemohúceho, najmä o svoju vieru. Vieru, ktorú dostávame vďaka Máriinej materinskej láske k nám prirovnáva k tajomnému kľúču, ktorý otvára každé dvere:

„Panna Mária vám dá účasť na svojej viere, ktorá bola na zemi väčšia než viera všetkých patriarchov, prorokov, apoštolov a všetkých svätých... viera čistá, ktorá spôsobí, že sa už nebudete starať o zmyselné a mimoriadne; viera živá a vedená láskou, ktorá spôsobí, že svojej skutky budete konať len z čistej lásky;

viera pevná a neochvejná ako skala, ktorá spôsobí, že zostanete pevní a vytrvalí uprostred búrok a súžení; viera činná a bystrá, ktorá vám ako tajomný kľúč dovolí vstúpiť do tajomstiev Ježiša Krista v posledných dňoch človeka a do srdca samého Boha; viera odvážna, ktorá vám umožní pustiť sa bez váhania do veľkých vecí pre Boha a spásu duší a dôjsť až do konca a napokon viera, ktorá bude vašou planúcou pochodňou, vašim božským životom, vyšším skrytým pokladom božskej

múdrosti a vašou všemocnou zbraňou, ktorou si poslušíte na osvetlenie tých, ktorí sú vlašni a potrebujú žeravé zlato lásky, na oživenie tých, ktorí sú mŕtvi hriechom, na dotknutie sa vašimi nežnými a mocnými slovami a obrátenie srdc z kameňa a libanonského cédra a napokon na odporovanie diablu a všetkým nepriateľom spásy.“

(Dominika Čechová)

Zdroj: Philippe, J.: Modlitba. Škola lásky.

1. čítanie: Múd 2, 12. 17-20

Žalm: Ž 54, 3-4. 5. 6+8

Ant.: Pán udržiava môj život.

2. čítanie: Jak 3, 16 – 4, 3

Evanjelium: Mk 9, 30-37

Krátke zamyslenie na evanjelium: Nie je nič zlé, keď sa snažíme zabezpečiť seba a svojim blízkym šťastie, bohatstvo a pokiaľ možno bezstarostný život. Ale všetky tieto istoty nie sú to najdôležitejšie, čo Boh od človeka očakáva.

Ilúzie bezproblémového života, ktorý zariadime seba či druhým, bola často veľkým pokušením, ktoré prinieslo veľa bolesti. Problémy majú svoju cenu! Sú totiž veľmi praktickou ukážkou, že nie sme sami seba bohom a že bez Boha sa dobré riešenie hľadá len ťažko. Správna cesta obsahuje niekoľko podmienok: Dobro sa nedosahuje zlom (prvé čítanie). Ľahostajnosť nevedie dlhodobo ku šťastiu. Boh je súčasťou nášho rozhodovania a hľadania optimálnych riešení. A konečne pohodlie a zaistenie nie je posledný cieľ ľudského života. Tým je plnosť vzťahu s Bohom a tomu by mali byť podriadené všetky veľké rozhodovania.

Modlitba žaltára a breviára: 1. týždeň

RUŽENCOVÁ BAZILIKA V POMPEJÁCH

Blíži sa mesiac október, mesiac zvlášť zasvätený modlitbe sv. ruženca. Na Slovensku aj vo svete je niekoľko známych kostolov i bazilík zasvätených Panne Márii Ružencovej. Na našich farských pútiach sme navštívili Ružencovú baziliku v Lurdoch, Ružencová bazilika vo Fatime je ešte stále v rekonštrukcii. Na Slovensku sú pre nás najviac známe Obišovce. Práve na týchto miestach Panna Mária zvlášť vyzývala k modlitbe sv. ruženca.

V tomto príspevku sa chcem zmieniť o ďalšej veľkej Ružencovej bazilike, ktorá sa nachádza v Európe a to v Taliansku, v Pompejách. Pompeje - toto mesto sa pre mnohých spája iba s veľkou prírodnou katastrofou. Staroveké Pompeje boli zničené 24. augusta 79 po Kristovi, keď vybuchla neďaleká sopka Vezuv a pochovala toto mesto. Pompeje sa však stali známe aj niečím pre nás oveľa dôležitejším a dnes prichádza do tohto talianskeho mesta omnoho viac pútnikov ako turistov. Nové Pompeje vznikli ako výsledok sľubu, ktorý urobil v roku 1872 Bartolo Longo.

Tento dnes už blahoslavený muž sa narodil v roku 1841 v Latinau v Perugii. Ako mladík odišiel do Neapola, aby tu študoval právo. Neapolská univerzita sa stala pre neho miestom ťažkej životnej skúšky. Získal síce doktorát z práva, ale stratil vieru. Dostal sa do styku so satanizmom a mágiou. Zúčastňoval sa na seansách, vešteckých večierkoch a rôznych pochybných akciách. Dokonca pociťoval za potrebné robiť si verejné posmešky z kresťanstva a vyzývať iných katolíkov na opustenie Cirkvi.

Nič z týchto aktivít mu ale neprinieslo pokoj a upadal do depresie. Jedného dňa v nastupujúcom zúfalstve začul naliehavý hlas

svojho mŕtveho otca: „Vráť sa k Bohu! Vráť sa k Bohu!“ Bartolo Longo sa preľakol a obrátil sa na svojho rodáka profesora Vincenza. On mu s pomocou dominikánskeho kňaza Alberta Radenteho pomohol začať žiť nový život. V roku 1872 prišiel do Pompejí, aby ako doktor práv bez nároku na odmenu spravoval majetky bohatej vdovy, grófkou Marianny De Fusco, ktorá sa neskôr stala jeho manželkou. Vtedy bola v Pompejách len hŕstka katolíkov a malá kaplnka. Aj tu spočiatku nenachádzal zmysel svojho života. Až raz, keď prechádzal okolo Pompejskej kaplnky, počul akýsi hlas, ktorý mu povedal: "Kto šíri ruženec, ten je zachránený! To je prísľub samej Márie." On sa nad tými slovami zamyslel a pochopil, že keď má prísť do neba, má sa stať apoštolom ruženca. Sľúbil Panne Márii, že do konca svojich dní bude šíriť túto modlitbu. V rámci sebakapánia sa stal dominikánskym terciárom a prijal meno brat Rosario, na počesť ruženca. Zapojil sa do práce pre charitu a oženil sa so spomínanou grófkou De Fusco.

Šťastný pár začal budovať ružencové bratstvo. Začali skromne. Bartolo potreboval do kaplnky obraz Panny Márie, a tak sa vybral do Neapolu nejaký kúpiť. Jediný obraz, ktorý sa mu zdal vhodný, bol veľmi drahý. Božia prozreteľnosť chcela, aby sa stretol so svojim svedníkom Albertom Radentem, ktorý mu daroval obraz Ružencovej Panny Márie. Nebol veľmi pekný, nemal ani veľkú umeleckú hodnotu a navyše bol značne poškodený. Sľúbil ľuďom, že obraz donesie, a tak nemal na výber. Obraz bol veľký a nemohol ho sám odniesť, preto poprosil furmana Tortora, ktorý mal cestu do Pompejí, aby obraz odviezol na voze. Tortora naložil na svoj voz hnoj a na tento náklad položil do plátna zabalený obraz. *pokračovanie v nasledujúcom čísle*
(Jana Jenčová)

PRÍBEHY

STUDENÝ SVET

Tučniaky cisárske sa nemôžu sťažovať, že ich malí potomkovia sú po celý čas na studenej zemi. Pretože ich mláďa takmer celé svoje detstvo prestojí na vrchnej strane maminých alebo otcových nôh – dokonca aj vo vajíčku! Zniesť jediné vajce, zohrievať ho a potom sa starať aj o maličké mláďatko si od rodičov tučniakov vyžaduje v drsných klimatických podmienkach stále zamrzutej Antarktídy veľa energie a obetavosti.

Po dvorení tučniaky odchádzajú z mora, aby si niekde na ostrove našli vhodné miesto na párenie. Keď si nájdu vhodné miesto, samička znesie vajíčko a samček si ho rýchlo vykotúfa na svoje nohy.

Boh vybavil samčeka tučniaka špeciálnym záhybom na koži alebo akýmsi vačkom vytvoreným z hustého peria, ktorý udržiava vajíčko teplé. Vajíčko musí udržať teplé v podnebí, kde teplota klesá na mínus 60 stupňov Celzia a studený vietor dosahuje niekedy rýchlosť takmer 200 kilometrov za hodinu.

Samček zohrieva vajíčko dva mesiace bez toho, aby v tom čase jedol. Žije zo zásob tuku v tele. V najchladnejšom období zimy sa tučniaky kráľovské natlačia blízko k sebe – niekedy je ich v takejto kolónii až tisíc – aby si udržali teplo. Vtedy veľa spia. Zobáky majú zastrčené pod plutvami, pretože tak si ušetria potrebnú energiu.

Zatiaľ čo otec tučniak zohrieva vajíčko, mama sa vráti do mora. Keď prichádza čas, že sa má z vajíčka vyliahnuť mladé vtáčatko, mama sa opäť vydáva na ďalekú púť za svojou rodinou. Len čo sa vtáčatko vyliahne, otec ho rýchlo vezme na svoje nohy a zvrchu ho zohrieva

svojím telom. Keby mláďatko tučniaka zostalo na zamrzutej zemi čo i len dve minúty, mohlo by zahynúť. Otec tučniak kŕmi svojho potomka výlučkom z hrvoľa – aj keď on sám celé mesiace nejedol! Týmto javom sú tučniaky jedinečné. Keď sa mama vráti, otec je od radosti celý bez seba. Prenesie mláďa na mamine nohy a odchádza, aby si našiel potravu, pretože medzitým stratil asi tretinu svojej hmotnosti.

Keď už sú mláďatá dosť veľké na to, aby mohli stáť na studenej zemi, často zostávajú spolu s ostatnými vyliahnutými tučniakmi v akejsi „materskej škôlke“. Pretože všetky tučniaky sú rovnaké, rodičia nevedia svoje mláďa rozoznať podľa vzhľadu. Komunikujú medzi sebou hlasom.

U dospelých jedincov trvá dvorenie pomerne dlho. Počas neho sa naučia rozoznávať a zapamätať si zvuky alebo „piesne“ svojho partnera. Potom tieto zvuky naučia aj svoje mláďa. Keď matka po love hľadá mláďa, navštívi každú „škôlku“ a spieva svoju pieseň. Jej mláďa začuje známy zvuk a rozbehne sa k nej.

Keď sú už mladé vtáky dostatočne veľké, celá kolónia sa vracia späť do mora. Ľadová voda je totiž ich prirodzeným prostredím. Tučniaky cisárske majú pod kožou hrubú vrstvu tuku, na koži vrstvu páperia, ktorá im udržiava teplo a perie majú pokryté vodotesným „náterom“. Tučniak cisársky bol stvorený tak, že sa dokáže rozmnožovať a uchrániť svoje potomstvo aj v drsnom a studenom podnebí a plávať v najchladnejších vodách na zemi. Stvoriteľ ich vybavil všetkým, čo potrebujú, aby mohli prežiť v prostredí, do ktorého ich umiestnil. Boh dá aj tebe všetko, čo potrebuješ, aby si mohol prospievať tam, kde bývaš, študuješ alebo pracuješ.

Každý zákon prírody je oslavnou hymnou na Božiu chválu.

Mária Mitchellová
(Anna Sabolová ml.)

Zdroj: Život je zaujímavý

Na sviatok Sedembolestnej začala opäť reťaz pôstu a modlitieb za kňazov

Bratislava 16. septembra (TK KBS) Na slávnosť Sedembolestnej Panny Márie sa začala reťaz pôstu a modlitieb za kňazov. Organizuje ju Spoločenstvo modlitby za kňazov. Cieľom je duchovne sprevádzať kňazov vo všetkom, čo prežívajú vo svojej službe Bohu a Cirkvi. Veriaci sa môžu zapojiť prostredníctvom modlitbových aktivít, ktoré sú na stránke podujatia alebo putovaním do Šaštína.

Život kňaza v Cirkvi je sprevádzaný dobrými aj zlými dňami. S cieľom, aby cítili modlitbovú podporu svojich veriacich, prichádza Spoločenstvo modlitby za kňazov. „Touto iniciatívou chceme podať pomocnú ruku kňazom, či už modlitbou, skutkom, sebazáporom. Ide o to, pomôcť im, byť ... poslaní, možno v nejakom trápení, v zdravotnom trápení, možno v nejakej opustenosti, vo všetkom tom, čo život prináša,“ hovorí Samuel Brečka zo Spoločenstva. Informácie ako sa zapojiť je možné získať na internete (stránka postaputzaknazov.sk). Na webe je možnosť stiahnuť si plagát, ale aj praktickú tabuľku, kde si podľa dátumov od 15. septembra do 24. októbra môžu veriaci evidovať svoju reťaz pôstu a modlitieb.

(dodala Anna Sabolová ml.)

Benedikt Daswa prvý blahoslavený Juhoafričan

Vatikán 13. septembra (RV) V nedeľu 13. septembra bude v juhoafrickej diecéze Tshimangadzo, v meste Thohoyandou blahorečený mučeník Samuel Benedikt Daswa Bakala. Beatifikačnej slávnosti bude ako zástupca Svätého Otca predsedáť kardinál Angelo Amato, prefekt Kongregácie pre kauzy svätých. Nový blahoslavený bol laik, otec rodiny, učiteľ a horlivý katechéta, svedok evanjelia až po preliatie krvi. To sú slová pápeža Františka z jeho listu k blahorečeniu.

Samuel Benedikt Daswa Bakala sa narodil v roku 1946 v nekresťanskej rodine, v ktorej bol však vedený k ľudským hodnotám a úcte voči životu. Táto výchova sa stala základom jeho konverzie na katolícku vieru. Krst prijal ako 17 ročný po náhodnom stretnutí s učiteľom a zanietým laickým katechetom. V roku 1980 uzavrel sviatostné manželstvo s Eveline. Mali spolu osem detí, z ktorých posledné sa narodilo štyri mesiace po mučeníckej smrti otca. Pre Benedikta bolo kresťanské manželstvo skutočne udalosťou veľkej milosti. Silne pociťoval povolanie k svätosti a apoštolskému angažovaniu sa. Bol horlivým a vierohodným svedkom Ježiša Krista, plným lásky k Bohu a k blížnemu. V posledných dňoch januára 1990 počas zasadnutia mestského výboru vyjadril svoju opozíciu prispieť do zbierky pre čarodejníka, ako to cítil vo svedomí. Vernosť pravde a spravodlivosti boli teda dôvodom jeho násilnej smrti 2. februára 1990.

Uctievaním si Benedikta Daswu Bakalu ako blahoslaveného Cirkev chce povzbudiť veriacich, aby živilí v sebe a medzi ľuďmi pocity lásky, bratstva, harmónie a solidarity.

Šarské oznamy

V ČASE OD **21.09.2015** DO **27.09.2015**

Upratovanie kostola: Pán Boh zaplať všetkým rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratať kostol. Na budúci týždeň už prosíme nasledujúce rodiny: **rod. Princovu, rod. Slivkovu, rod. Sabolovu - Kukučínovu ul.** Upratuje sa v sobotu ráno o **8⁰⁰**.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni od **27.9.** – **3.10.** vedie modlitby pred sv. omšami p. Helena Brehovská.

Pobožnosť sv. ruženca: Dnes poobede pobožnosť sv. ruženca bude o **14³⁰** v novom kostole.

Nácvik detského speváckeho zboru: Pozývam všetky decká na nácvik detského speváckeho zboru na budúcu sobotu klasicky o **13³⁰** v pastoračnom centre.

Zbierka na náš nový kostol a pastoračné centrum: Dnes je 3. nedeľa v mesiaci a preto je zbierka na náš nový kostol a pastoračné centrum. Pán Boh zaplať za vašu podporu.

Rozpis lektorov:

26. nedeľa v cezročnom období: 8.00 hod. - **rod. Musákova**, 10.00 hod. - **rod. Grominova**, 18.30 hod. - **rod. Ľ. Gazdu**.

Kontakty

V prípade akejkolvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915 947 309**;

Anton Tatarko, kaplán - **0905 514 699**;

Pevná linka na faru - **057 4426 286**.

LITURGICKÝ PROGRAM OD 21.09.2015 DO 27.09.2015

PONDELOK	21.09.2015	Sv. omša: 18 ³⁰ (T)
<i>Sv. Matúša, apoštola a evanjelistu (sviatok)</i>		<i>Poklona Sv. Oltárnej:</i> 19 ¹⁵
UTOROK	22.09.2015	Sv. omša: 6 ³⁰ (T)
STREDA	23.09.2015	Sv. omša: 18 ³⁰ (T)
<i>Sv. Pia z Pietrelčiny, kňaza (spomienka)</i>		
ŠTVRTOK	24.09.2015	<i>Poklona Sv. Oltárnej:</i> 17 ³⁰
		Sv. omša: 18 ³⁰ (T)
PIATOK	25.09.2015	Sv. omša: 18 ³⁰ (T)
SOBOTA	26.09.2015	Sv. omša: 18 ³⁰ (T)
NEDEĽA	27.09.2015	Sv. omša: 8 ⁰⁰ (K)
26. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ		Sv. omša: 10 ⁰⁰ (K)
		Pobožnosť sv. ruženca: 14 ³⁰
		Sv. omša: 18 ³⁰ (K) <i>starý kostol</i>

„Nech vás to upokojí, znovu vám opakujem: zakaiaľ máte strach, že Boha nemilujete, a bojíte sa ho uraziť, vy ho už milujete a už ho viac neurážate.“ (sv. páter Pio)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.